

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

26. An Parochus teneatur tempore pestis ministrare
Extremam-Vnctionem, & Eucharistiam cum periculo vita? Et quid si saltem
peste laborantes confessi sunt, an Parochus tuta conscientia in tali casu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

ha, quæ hic alleitur in tom. 1. tr. 2. xel. 16. §. vii. & in Ref. 17. per totam & in Ref. 18. §. vii. & in Ref. 19. ad lin. 4. §. vii. Ref. 14. §. vii. & in tom. 3. tr. 1. Ref. 9. §. Prima. sed lege eam per totam.

Sup. hoc precepto in tom. 3. tr. 1. Ref. 9. §. 1. principio.

Quæ nunc hanc sequentur, & legem etiam alium §. eius secundæ nor. & ex Ref. annor. præteritis. §. Sed dom. & §. Atque.

esse in perigo de morte, y no quiere recibir este Sacramento estando en su iuyzio cabal, se presume del, que lo menosprecia, y escandaliza a los fieles, pues no quiere recibir en semejante passo vna cosa tan prouehosa, que perdona pecados, de gracia, y socorro sobrenatural contra las tentaciones. Ideo curet Parochus ne infirmus sine hoc Sacramento moriatur, & hortetur illum, vt illud sumat.

RESOL. XXV.

An Sacramentum Extremæ-Vnctionis sit suscipiendum sub onere peccati mortalis, & illud sub eodem onere tenentur Sacerdos Ordinarius in tempore necessitatis ministrare? Et notatur in casu necessitatis, si Pastor absit, vel non possit, aut nollet iniuste hoc Sacramentum infirmo ministrare, tunc inferiorum Sacerdotem posse, renuente Parocho, hoc officium facere ex præsumpta licentia Pontificis, & Ecclesie? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 169. alias 170.

Sup. hoc in Ref. præteritis, signanter in eius §. vii. & in aliis eius primæ nor.

Et sup. hoc peccato veniali supra

diffic. 1. qui tamen notat, Suarez inclinare in illam partem, quod nullum peccatum sit, sicut etiam hoc docere Villalobos patet in verbis supra allatis.

2. Ad secundam dubitationem respondeo negatiuè cum Layman in Theol. mor. lib. 5. tit. 8. c. 7. n. 3. vbi ita ait Sacerdos qui non est proprius Pastor, si absente Parocho, licitè, ac facile ministrare possit Sacramentum Extremæ-Vnctionis in casu necessitatis, ad id ex charitatis lege obligatur, quamuis non obligatione graui, sed solum culpa mortali, excepto si infirmus grauius indigere videatur, quia alioquin sine omni Sacramento decedere deberet. Ita ille, qui citat Paludanum, & Coninch.

3. Notandum est tamen hic obiter in casu necessitatis, si Pastor adsit, vel non possit, aut nollet iniuste hoc Sacramentum infirmo ministrare, tunc inferiorum Sacerdotem posse retinente Parocho, hoc officium facere; nam in tali casu Summus Pontifex licentiam illi præbere censendus est. Ita docent Henriquez lib. 3. c. 13. n. 4. Caletanus vers. excommunicatio. c. 64. Armilla eodè verb. n. 49. & alij, quos citat & sequitur Layman vbi supra, c. 6. n. 2. quidquid in contrarium asserat Syluest. vers. excommunicatio. 7. excom. 14. dub. 2. & D. Antoninus p. 3. tit. 24. c. 34.

RESOL. XXVI.

An Parochus teneatur tempore pestis ministrare Extremam-Vnctionem, & Eucharistiam cum periculo vitæ? Et quid si saltem peste laborantes confessi sunt, an Parochus tuta conscientia in tali casu non teneatur Sacramentum Extremæ-Vnctionis illis ministrare cum periculo vitæ? Et an Sacramentum Pœnitentiæ teneatur Parochi ministrare ouibus suis etiam cum periculo vitæ? Ex p. 3. tr. 4. Ref. 173. alias 174.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docent Syluius in 3. part. 9. §. 2. art. 3. & Nugn. in 3. part. tom. 2. quæst. 33. art. 1. diffic. 2. qui ita mordicus hanc opinionem tenet, vt contrariam existimet falsam, & impiam.

2. Sed iste auctor nimis rigidè se habet in qualificandis aliorum opinionibus; vnde dicendum est, opinionem negatiuam esse probabilissimam, & illam docet ex Hispanis Theologis Villalobos in summa, tom. 1. tr. 1. c. 10. diffic. 6. num. 7. vbi sic asserit: Aunque el parroco en tiempo de peste tiene obligaciõ de administrar el Sacramento de la penitencia y de la Eucharistia, con peligro de la vida; quanto a este Sacramento de la Extrema-vnction, se ha de dezir que si el peccado puede evitar el peligro de la muerte, tiene obligacion a administrarle, mas si no puede sin esse peligro, no tiene obligacion, porque este Sacramento no es de precepto, ni es necesario para la salud del alma, aunque es vtil. Assi lo tienen Armilla, y Suarez;] quibus ego addo Molfesium in summa, tom. 1. tr. 1. c. 4. cap. 3. num. 51. vbi sic asserit. Si peste infecti confessi sunt, posse Parochos tuta conscientia hanc opinionem sequi, & Sacramentum Extremæ-Vnctionis minime illis ministrare. Ita Molfesius.

3. Notandum est tamen hic, quod Molfesius loco cit. num. 52 idem dicendum esse putat de Sacramento Eucharistiæ, sic enim asserit. Sacramentum Pœnitentiæ, quia necessarium est ad salutem proximi, tenentur Parochi ministrare ouibus suis, etiam cum periculo vitæ; Sacramentum verò Eucharistiæ, & sic viaticum, non tenentur cum tanto periculo, nisi necessitas proximi magna esset, vt, quia

validè

in Refol. 173. cursim in fine, §. 1. & in tom. 3. tr. 1. Ref. 177. recitauer in §. Atque. & §. Sed dum

Sup. conten. to in hoc §. infra in Ref. 29. & in to. 3. tr. 1. Ref. 159. §. Dico secundo, & signanter. §. His suppositis, & seq.

Sup. hoc in Refol. seq. & in to. 3. tr. 1. ex Ref. 60. §. vii. & pro parte Eucharistiæ supra in tract. 2. Ref. 182. Sup. hoc pro Sacram. Pœnitentiæ supra in tr. 2. articulo lege §. vii. per totum Ref. 158. & infra ad lin. 3. §. 1. seq. & in to. 1. tr. 1. ex Ref. 8. §. 2. post medium, a vers. qua ratione. & in Ref. 49. §. 1. & 2. & c. & pro hoc Sacramento Extremæ-Vnctionis, in to. 3. tr. 1. Ref. 60. §. vii. ante medium. Et pro Eucharistia contra ad lin. 6. §. vii. huius Ref. ante medium §. præteriti huius Refol. & id

